

ΑΝΑΤΟΛΗ

Ο Τσαλδάρης πρότεινε στους Γιουγκοσλάβους το διαμελισμό της Αλβανίας. Νέο περίτρανο δείγμα του διπλωματικού δαιμονίου του!

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΛΕΣΒΟΥ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛ

Η ΚΥΠΡΟΣ

Προσπαθούμε να βρούμε αν έχει κάποια λογική βάση το επιχείρημα που χρησιμοποιείται σαν πρόφαση ή αγγλόδουλη κυβέρνηση και η έντυπη προπαγάνδα της, για να ξεοβελίσουν από τον κατάλογο των εθνικών μας διεκδικήσεων την απόδοση της Κύπρου στην Ελλάδα.

Το επιχείρημα είναι: Δικαιούται ένα έθνος να έχει διεκδικήσεις από τους έχθρους του. Πώς μπορεί, όμως, να κάνει το ίδιο με τους φίλους και τους συμμαχούς του; Είναι δυνατό να ταυτίζεται η υπόθεση της Κύπρου με την υπόθεση της Βορείου Ηπείρου; Θ' βάλουμε τους Άγγλους, τους συνοδοιπόρους και συμπολεμιστές, δίπλα στους Άλβανούς και τους Βουλγάρους;

Έτσι μπαίνοντας το ερώτημα δεν αφήνει εύκολη διέξοδο στο συζητητή. Άλλα η σωστή, η ιστορική άποψη του ζητήματος της Κύπρου είναι άλλη. Και δεν επιτρέπει μια τέτοια στρεψόδικη—κατά βάθος ΚΟΥΤΟΠΟΝΗΡΗ—τοποθέτησή του στην κρίση των Ελλήνων και του κόσμου όλου.

Η υπόθεση της Κύπρου δεν είναι σημερινή. Είναι υπόθεση που χρονολογείται από τότε που πρωτοάρχισε ο απολυτρωτικός αγώνας του ελληνισμού. Είναι ζήτημα ΑΝΑΠΟΣΠΑΣΤΟ από το έθνο, το μέγα και θεμελιώδες ζήτημα της ολοκληρωτικής αποκατάστασης του έθνους, που παλαίει κι αγωνίζεται για αυτήν, εδώ κι ενάμιση αιώνα. Ο απολυτρωτικός αγώνας του Κυπριακού λαού τον κρατεί ξεσηκωμένοι πάμπολλα συσπαστά χρόνια και είχε φάσεις δραματικές. Πέρασαν γενεές και ήρθαν άλλες και κατόπιν άλλες και όλες έδωσαν την ψυχή τους και άφθονο αίμα για την εκπλήρωση του άδμαστου έθνικου των πόθου.

Αλλά η Μεγ. Βρετανία, φίλη και σύμμαχος της Ελλάδος από καταβολής και από χρόνων άμνημονομένων, ποτέ δεν πήρε στα σοβαρά το κυπριακό άπελευθερωτικό κίνημα, ούτε έδωσε πενήτα άρα στίς συναισθηματικές κρίσεις που έπασχεν ολόκληρος ο ελληνισμός παρακολουθώντας το δράμα της αλύτρωτης ελληνικής μεγαλονήσου.

Η πολιτική της Μεγάλης Βρετανίας και όταν ακόμη—όπως τις ημέρες της αλβανικής έποποιίας—προσβάλλετο από καλπάζοντα φιλελληνισμό—αξέδηλώνετο σε λυρικότατους περιπαθείς τόνους, σαν έρωτικό τραγούδι του Σέλλεϋ, ΞΕΠΗΔΟΥΣΕ με ξειρατική άκροβατική σβελτοσύνη, το πάντοτε επίμαχο, πάντοτε φλογερό θέμα της Κύπρου. ΟΥΔΕΠΟΤΕ έξφυγε το «έρκος των οδών» Βρετανικό υπευθύνου έστω και με ΨΙΘΥΡΙΣΤΗ υπόσχεση που θά μπορούσε να περιέχει άμυδρή έλπίδα, άναφορικά με το μέλλον της νήσου. Αντίθετα, δεν έλλειψαν, ποτέ, να γίνονται άκουστοί οι διάφοροι Νίκολσον που διακηρύττουν Ιταμώτατα, προκλητικώτατα και άναισχυτότατα ότι η Κύπρος... «ουδέποτε υπήρξε ελληνική», άρα και ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΠΡΟΩΡΙΣΤΑΙ... ΝΑ ΓΙΝΕΙ!

Πού είναι, λοιπόν, οι προποθέσεις που δικαιολογούν το επιχείρημα ότι μεταξύ φίλων και συμμαχών εθνών δεν προβάλλονται διεκδικήσεις για να περάσουν από διεθνές κριτήριο, όπως είναι η παρούσα Διάσκεψη της Ειρήνης; Υπάρχει και η έλαχίστη των πιθανοτήτων ότι, αποκλεισμένου του διεθνούς κριτηρίου, η Κύπρος θά άποτελέσει θέμα φιλικού και συμμαχικού διακανονισμού μεταξύ των ένδιαφερομένων; Και όταν ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ μια τέτοια πιθανότητα—ποιος δσδερχεται ρωμάει τη βλέπει;—δεν άποτελεί ΕΓΚΛΗΜΑ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ το άπεμπόλημα μιας μοναδικής εύκαιρίας να επιδιώξει και η Ελλάδα—σε ό,τι την άφορούν—την έφαρμογή των ΡΗΤΩΝ και ΑΠΑΡΑΓΡΑΠΤΩΝ υποχρεώσεων που ανέλαβεν ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ η Βρετανική άυτοκρατορία, βάζοντας την ύπογραφη της κάτω άπ' το μνημειώδη χάρτη του Άτλαντικού;

Όταν ο φίλος και σύμμαχος της Άγγλιας Χαϊλέ Σελασιέ διεκδικεί τη βρετανική Σομαλία για τη χώρα του, δεν Ισχύουν για το βασιλιά των Αϊθίοπων οι κανόνες της «εύγενοϋ συμπεριφοράς» που τόσο πολύ συγκινούν τους «μοιραίους» κυβερνήτες της κακοροϊζικής τύτης χώρας,—μοιραίους, φρικτούς, καταχθόνιους, «έξ έπαγγέλματος», ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΕΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ;

Και όταν η σοβιετική Ρωσία άπέσπα, ipso jure, τα ανατολικά έδάφη της Πολωνίας—φίλης και σύμμαχης χώρας—έπικαλούμενη τα έθνολογικά και Ιστορικά της δικαιώματα επί των εδαφών αυτών, γιατί κανείς δεν Ισχυρίσθη ότι η Σοβιετική Ρωσία παρέβη τους κανόνες της συμμαχικής συμπεριφοράς;

Το συμπέρασμα είναι ότι η Ελλάδα ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ να προβάλλει τα Ιστορικά και έθνολογικά δικαιώματά της επί της ανατολικής μεγαλονήσου, ΑΝΟΙΧΤΑ, τίμια, χωρίς ύποκριτικές έπιφυλάξεις, και να τα υπερασπίσει όπως και όσο μπορεί. Κανενός είδους έφήμερες πο-

ΣΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΚΟΛΑΣΗ... ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΒΑΣΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΦΡΙΚΤΑ, ΑΓΡΙΑ, ΑΠΑΝΘΡΩΠΑ!

ΓΙΑ ΝΑ ΓΥΡΙΣΕΙ Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ...

Άπ' την έφημερίδα «Νέα Δημοκρατία» της Θεσσαλονίκης—όργανο του Σοσιαλιστικού Κόμματος ΕΛΛ—άναδημοσιεύουμε τις ακόλουθες περικοπές από μια άνατριχιαστική άναπόκριση άπ' τη Νάουσα:

... «Ένα άμορφο, άθλιο κομμάτι, βογγούσε μια νύχτα ολόκληρη στο πεζοδρόμιο, έξω άπ' το τμήμα άσφαλείας. Η τα η Έλισάβετ Παπαβασιλείου, μοδιστρούλα 20 χρονών. Είχε σπασμένη τη σπονδυλική της στήλη και το ένα της πλευρό.

... «Η Κλεαρέτη Άραμπατζή, ύφαντοργίνα, 28 χρονών, κείτεται τώρα σ' ένα κρεβάτι του Νοσοκομείου. Έχει τους μισούς και τις πατούνες πολιοποιημένα άπ' το φαλάγγα. Και τα δυό χέρια της ξεσπασμένα άπ' το κρέμασμα.

... «Η Δέσποινα Κισούδασ-

κάλα. Στην κοιλιά της ξεσπασε η μανία των βασανιστών. Οι γιατροί της έβγαλαν άπ' τα σπλάγχνα σκοτωμένο το παιδί της.

... «Η Μαρίνα Βουτυρά. Δεν έχει ξεπεράσει τα 14 χρόνια. Το άδικο τ' άσχημίστιο αυτό κομμάτι σπαρτάρισε κάτω άπ' τα πόδια σκληρά μαρτύρια.

... «Η Κατίνα Πράπα. Την βρήκαν να τρέχει στο δρόμο, μαύρη, καταματομένη, ολόγυμνη. Και ήταν τρελή!

... «Η Ευρύδίκη Γιαννοπούλου, η Κατερίνα Γκέροϋ, η Τροφιόχη Παλαμά, η Καλημερινού. Όλες με τη σειρά, δάρθηκαν, έξευτελλήθηκαν, μπροστά στα μάτια των άντρών τους.

Τα διαβάσεις αυτά, φρίτεις και άπορείς, άναγνώστη; Άπορείς!

Η 'ΕΝΤΕΧΝΟΣ', ΠΡΟΔΟΣΙΑ

ΤΑ ΑΝΤΙΚΟΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΠΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΘΛΙΒΕΡΑ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΑ

Κυβερνητική έφημερίδα δημοσιεύει τηλεγράφημα του άπεσταλμένου της άπ' το Παρίσι, με ημερομηνία 8 τ' έχοντος, που λέει τα έξής:

«Παρά το γεγονός ότι είναι έκδηλος η συμπάθεια της διεθνούς κοινής γνώμης ύπερ των ελληνικών διεκδικήσεων, εκφράζεται η γνώμη ότι ήρτισε να διαγραφεί εν τεχνος η προδοσία εις βάρος της Ελλάδος εκ μέρους των Μεγάλων Δυνάμεων. Κατά τας πληροφορίας μου, καταβάλλεται προσπάθεια όπως μη δυσαρεστηθεί η Σοβιετική Ρωσία, εγκαταλειπόμενης της Ελλάδος και παραμεριζόμενων των δικαιών αυτής άξιώσεων τόσον επί της Βορείου Ηπείρου όσον και άναφορικά προς την διαρρύθμιση των ελληνοβουλγαρικών συνόρων».

Όστε οι μὲν μεγάλοι μας σύμμαχοι και προστάτες προστομαίον «έντέχνως» την προδοσία τους, οι δὲ συνοδοί του Τσαλδάρη οι τροφοδοτούντες με τηλεγραφικήματα τις έφημερίδες του, προετοιμάζουν και αυτοί «έντέχνως» την ελληνική κοινή γνώμη... να δεχθεί την κεραιίδα που' μας έπιφυλάσσει η Διάσκεψη!

ΚΑΚΟΜΟΙΡΗ ΕΛΛΑΔΑ!

ΟΥΤΕ ΟΙ ΒΑΣΙΛΙΑΔΕΣ ΤΩΝ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝ ΟΥΤΕ ΟΙ ΠΡΟΔΟΤΕΣ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΟΥΝ

Ένας έγγλέζος δημοσιογράφος, που περιόδεψε σχεδόν ολόκληρη τη Γιουγκοσλαβία, τονίζει στις έντυπώσεις του πως όσο μεγάλη υπήρξε η καταστροφή και η μιζέρια που άφηνεν ο πόλεμος σ' αυτή τη χώρα, άλλο τόσο μεγάλη είναι η δραστηριότητα που καταβάλλει ο λαός της για την άνοικολιτικές σκοπιμότητες δε μπορεί να μπούν ΥΠΕΡΑΝΩ του ιεροδ δικαίωματος που έχει μια χώρα να αξιώσει από έχθρους και φίλους, από θεούς και άθρώπους, την έθνική της ολοκλήρωση!

Αυτό πρέπει να έχουν υπόψη τους οι όργανωτές και οι βαλτοί ρήτορες του σημερινού συλλαλητηρίου, εάν έπιθυμούν να διερμηνεύσουν άνόθευτο και άπαραποίητο το έθνικό άίσθημα του λαού μας.

Και είναι η μόνη χώρα που έκανε καλή χρήση της βοήθειας που της παρέχει η Ούνα. «Κυβέρνηση και λαός, γράφει, συνεργάστηκαν στενά με την Ούνα για τη διανομή των προμηθειών στη χώρα τους. Είδα προμήθειες της Ούνας ακόμη και στα πιο μικρά χωριά και συνοικισμούς. Είδα υλικά της Ούνας να χρησιμοποιούνται για την κατασκευή δρόμων και σιδηροδρόμων. Άλλα οι Γιουγκοσλάβοι έξερουν ότι το πιο σημαντικό κεφάλαιο είναι η ένεργητικότητα, με την οποία ριχνούνται στη δουλειά. Έφυγα ένθουσιασμένος με ό,τι είδα. Και νομίζω ότι οι λαοί των χωρών που βοηθούν την Ούνα με προμήθειες για τις έθνομωμένες χώρες της Εύρώπης, μπορούσαν να ιδούν πώς η Γιουγκοσλαβία χρησιμοποιεί τη βοήθειά τους, θά έμεναν έξιςου ένθουσια-

ΑΠ' ΟΤΙ ΔΙΑΒΑΖΩ

ΕΞΑΛΛΑ

Συνεχίζω σήμερα τη θεωρία περί ομαδικής νευρώσεως ή παραφροσύνης.

«Πολλοί άπ' όσους ζούνε σήμερα έπεσαν από πέντε διαφόρους κ ό σ μ ο υ ς, που διαφέρουν μεταξύ τους πνευματικά και ψυχικά σαν πέντε αιώνας. Είναι ο κόσμος της Βικτωριανής περιόδου, ο κόσμος του ά παγκοσμίου πολέμου, ο κόσμος του μεσοπολέμου, του β' παγκοσμίου πολέμου και ο τωρινός μεταπολεμικός. Ποιος μπορεί να περάσει χωρίς συνέπειες τέτιες άλλες;

Κάθε καινούργιο «σός», κάθε νέο ψυχικό τραύμα μεγαλώνει τη νευρώση. Δεν είναι λοιπόν παράξενο ότι πάσχουμε από ομαδικές νευρώσεις, από τις όποιες δεν είναι εύκολο να θεραπευθούμε. (Άλίμονο!) Σχεφθήτε τη δική σας πνευματική κατάσταση (συγγνώμη) πολλαπλασιασμένη κατά εκατομύρια—τα εκατομύρια των συγχρόνων σας—και έχετε μίαν έξηγηση του σημερινού κόσμου, που φτάνει από την ύστερία για τις... κάλτσες «νάιλον» ως τη σύγχυση γύρω και μέσα στον Ο.Η.Ε.

Η παθολογική αυτή κατάσταση παρατηρείται σε κάθε έθνος. Δεν την ξεφεύγουν ούτε οι νικητές, ούτε οι νικημένοι, ούτε οι ούδέτεροι, άν και προβάλλεται κατά διαφορετικές αναλογίες. Έμεις βέβαια συγκαταλεγόμεθα μεταξύ των νικητών! Ποιος τη χάρη μας. (Τι να το πεις, χλεύη ή παράκρουση;)

Είχα όλα τα δυσόωνα και άπαισια προαίσθημα για όλα αυτά. Παρατηρούσα πρό πάντων ή συμβαίνει στην Ελλάδα, από καιρό, από χρόνια. Μολονότι άπαρετε να άναγνωρίσει κανείς ότι μια τέτια κατάσταση στην Ελλάδα είναι μάλλον ένδημη και χρονία—έγώ την παρακολούθη άπό το 14—έν τούτοις όμως τελευταία έχει φτάσει στο άποροίητο, σε βαθμό άγωνίας, φοβής και άπογνώσεως!

—| Βαριόμορη χώρα! που πάν να σε εύθυραμίσουν, να σε φέρουν στο ίδιο άλφάρι με την Ισπανία! Ποιος τραγικός, με ποιά χωρικά θά βρεθεί να τραγουδήσει την τραγωδία σου;

Αυτό το μέγα δράμα που συντελείται στην Ελλάδα, στην άμορη Ελλάδα, που συγκλονείται συγκρομικά, σαλαπατίεται και άτιμάζεται, σπαράζεται, χλευάζεται και σφάζεται, από τους ξένους κ ά φ ρ ο υ ς και τους ντόπιους κ ά φ ρ ο υ ς—αυτό δε μπορεί να το περιγράψει κοινός θνητός. Πρέπει να καταφύγει κανείς στο Σαίξπηρ, τον Αισχύλο ή το Θουκυδίδη, για ναβρει ίσως τις κατάλληλες μεγαλόφωνες, υπερανθρώπινες εκφράσεις, που σμίγουν και άνακατώνουνε τη γη με τα ούρανια και τα τάραρα σ' ένα άλλοκοτο τραγικό περίπλογμα, από την άκράτητην όργη και την άβυσταχτην οδύνη...

Ο Μάν το έλεπε πιο λιτά και πιο ήρεμα για την Ισπανία. «Τα πιο μεγάλα εγκλήματα σ' αυτό τον κόσμο συντελούνται στο όνομα του ο υ μ φ ε ρ ο υ τ ο ς, που δε μερεδύεται με διαταγμούς πάνω στη δράση του.»

Για ναρίσουμε όλα τάλλα τραγικά, σατανικά και παράδοξα που έξελίσσονται γύρω μας, είναι πολλές καιρός που σημειώνω μερικές τυπικές ένδείξεις της σύγχρονης παραφροσύνης και μανίας. Π. χ. η χρήση ή κατάχρηση της λέξεως «έξάλλος».

«Όλα είναι έξαλλα—και μ' έναν τρόπο, που ο φίλος μου ο Σαραντάκος δε μπορεί πιά να τα ομαώσει με τα: κοροσφέαλα. Έξάλλα τα πάθη, τα μίση, τα φρονηματα, έξάλλοι οι έθνικόφρονες, έξάλλο το κράτος, έξάλλος ο τύπος, έξάλλοι οι «λαοπρόβλητοι», έξάλλα τα όργανα της τάξεως, έξάλλος διπλά και τριδιπλα ο Μανρομχάλης με τα διπλωματικά κατορθώματα του άρχηγού του, έξάλλη η πολιτική του ΚΚΕ, «έξάλλη η μισαγγλη» ή πολιτική του Σ.Κ.Ε.Λ.Δ, κατά τους φραξιονίστες του, ένθ ό σ. Πορφυρογένης δια-

σμίνοι και κατάπληκτοι!»

Έκείνο που δεν μας λέει ο Έγγλέζος μά που το διαισθάνεται κανείς είναι τούτο: «Ότι ο Γιουγκοσλαβικός λαός έχει λαϊκή κυβέρνηση. Ότι έχει άπαλλαγεί μια και καλή άπ' την πολιτική φανλοκρατία. Ότι έχει τσακίσει την εκμετάλλευση σ' όλους τους τομείς. Ότι ούτε με βασιλιάδες άπασχολείται, ούτε από έθνοπροδότες έμπνεται και καθοδηγείται, ούτε από ξένους καταδυναστεύεται!

Κακόμορη... Έλλάδα!

πιστώνει το αντίθετο—που να βρεις άρη;—και προχτές άκόμα διάβαζα: «είσα στην έξαλλη άμχανία του... Άπόμεινε. Άν είναι δυνατό! Και όμως... αυτή φαίνεται σαν ναί και δική μου. Ένα είδος χρούση... χρούσιμο. Άπό κει φαίνεται αρχίζει...»

Παρουσιάζονται κάπου σ' ένα χωριό ένα-δυό έντολοι—φυγόδοιοι ή άπασθήποτε καταζητούμενοι—και δεν κλέβουν, δε ληστεύουν, δε σκοτώνουν, όπως άλλοτε, τον παλιό, καλό καιρό, μόνο ζητούνε, καθώς λέν, να προστατευθούν οι οικογένειές τους, να μην έκτοπισθούν. Κι άμέσως στο π και φ συλλαμβάνονται ως ένοχοι γι' αυτό και έπικίνδυνοι καμιά 50ριά από την πρωτεύουσα και άλλοι τόσσοι από τα χωριά. Τιμημία, έξορία στη Φολέγανδρο! Βρε άμάν; Είναι τα με τ ρ α διά την τάξη και άσφάλεια. Μαθε τόσο άνθρώπου, τόσα σπία να ξεσηκωθούν, νάναστατωθούν, να ομαζούν, το λέτε αυτό τάξη, άσφάλεια;... Ά. όλα κι όλα! Πρωτ' άπ' όλα ο Νόμος! Θά έφαρμοσθεί ο νέος νόμος.

Άπο τότε ο νους μου προσήλωθηκε σ' αυτό το γεγονός, και δε μπορεί να ξεκολλήσει, ούτε να το ξεδιάλυνη. Και η παλιά, μόνιμη άπορία μου γίνεται όλοένα πιο έπίμονη, πιο έμμοχη, πιο έξαλλη θέλω να πώ: Οί νόμοι γίνονται για τους άνθρώπους, ή οί άνθρωποι για τους νόμους; Σας βεβαίωνα, καλοί μου χριστιανοί, βρισκομαι σε πολύ μεγάλη άμχανία. Βοηθήστε με.

Κι έπειτα ήρτε και το coup de grace, η χαριστική βολή, η «Δήλωσις», η άναπάντευχη, καταπληκτική δήλωση στο «Στέμμα», όχι από κανέναν τις συνηθισμένες, ή έπίσημη, ύπηρεσιακή δήλωση του κ. Τσαβέλα: «Ο υπογεγραμμένος... ταγματάρχης κλπ... δηλούμεν... χάρην της ήθικής τάξεως... Άπαρνείται τον άδερφό του! Όλα λοιπόν μπορεί να γίνουν χάρην της τάξεως, και δη... της ήθικής; Έψιστε Θεέ, δεν καταλαβαίνω... Έλέησόν με, ο Θεός, έλέησόν με! Η άπορία μου, η άμχανία μου γίνεται ά γ χ ω δ η ς... Δεν αισθάνομαι καλά. Σας έξομολογούμαι... Και καλά που βρέθηκε κι αυτός ο χριστιανός, ο γιατρός Γκάμπερτ άπ' τη Ν. Υόρκη, να δώσει μια έξηγηση για όλα... Είναι κι αυτό κάτι. Δεν είναι; Πέστε μου, δεν είναι...»

ΕΥΘΥΦΡΩΝ

ΟΤΑΝ ΟΙ ΛΑΟΙ ΠΟΛΕΜΟΥΣΑΝ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΞΕΦΟΥΡΝΗΣΕ 22.000 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΥΣ

Άμέσως μετά την έξοδο της Αμερικής στον πόλεμο, ύστερα άπ' την άπροσδόκητη έπίθεση των Γιαπωνέζων στο Πέρλ Χάρμπορ, ο άείμνηστος Πρόεδρος Ρούσβελτ, καλώντας τους νέους άμερικανούς να ριχτούν με ένθουσιασμό στον άγώνα για την άπολύτρωση του κόσμου άπ' τον κίνδυνο του φασισμού, έκανε ταυτόχρονα τη δήλωση πως άπ' αυτό τον πόλεμο κανένας δεν θάβγαυνε πλουσιώτερος. Ο Ρούσβελτ είναι υπόψη του πόσο μετά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο είχαν άγανακτήσει ο λαός των Ήν. Πολιτειών άπ' το γεγονός ότι ένθ τα παιδιά του πολεμούσαν και σκοτώνονταν στο μέτωπο, οι κερδοσκόποι εκμεταλλεύτηκαν την περιστάση και πλούτισαν. Ο Ρούσβελτ έδινε τώρα έπίσημα την υπόσχεση στο στρατευόμενο λαό ότι ένα τέτοιο πράμα δεν επρόκειτο να ξανασημεί. Άλλά ο Ρούσβελτ πέθανε και η υπόσχεσή του δεν πραγματοποιήθηκε.

Όπως άποκαλύπτει ο γερονσιαστής Γκόφφ, ο τελευταίος πόλεμος δημούργησε στις Ήν. Πολιτείες 22.000 νέους εκατομμυριούχους! Κι έκανε τους παλιούς πολύ πλουσιώτερους από πριν.

Τα κέρδη των βιομηχανικών Τράστ, στο διάστημα του πολέμου, αξιήθηκαν στο τριπλάσιο μέτρο του δεκαπλάσιου. Δώδεκα έταιρείες που ήταν στο χείλος της χρεωκοπίας, ξεφλίσανε τα χρέη τους και κερδίσανε μονάχα σ' έναν χρόνο 18

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΚΛΕΙΣΕ το πρώτο δεκαήμερό της Διάσκεψης της Ειρήνης. Συζητήσιες, καυγάδες, άντεγκλήσεις, διαξιφισμοί, θόρυβος, «τρικούλας εν τοις κρανίοις» και στο τέλος ένα «τίποτε». Το δεύτερο δεκαήμερο άρχισε κι αυτό υπό μορφήν αδεύτερου γόργου πυγμαχικού αγώνος μεταξύ Άγγλο-αμερικανών και Ρώσων. Και, καθ' όλα τα φαινόμενα θα έπαυτο κολοούθησαν γύρωι πολλοί, μέχρις ότου κούραστούν οι αντίπαλοι, όποτε θα γίνει ένα εκ των δύο: "Η θα πάνε και οι μόν και οι δέ ασσο και θα βρούνε κάποιο τρόπο συνεννοήσεως ή θα τώ μουντζώσουν και... όστι βρέξει θα καταβεί για την άγωνιώσαν ανθρωπότητα.

Ο Ιταλός φασίστας που έκλεψε το πτώμα του Μουσολίνι, πείνει να τώ νάξει από στιγμή σε στιγμή—σύμφωνα με μία πληροφορία απ' τη Ρώμη— γιατί μολύνθηκε από πτωματική πύαυνας με τα χέρια του άποσυντεθειμένου πτώμα του πρώην δικτάτορα. Μακριά, λοιπόν, από τούς δικτάτορες και όταν άνομα έχουν γίνει... λέει.

Ο κ. Τσαλδάρης τηλεγράφησε έπεινώντας να μην άσχοληθεί ή κοινοβουλευτική έπιτροπή με τώ ψήφισμα τών δοσολόγων, μέχρι της έπιστροφής του. Αυτό σημαίνει ότι ο παχυδερμής παρωπούργος τών «λαοπροβλήτων» άρχισε να μην άντέχει «τίς» έκδηλώσεις τών άποπορισμένων που προχάζει, στη διεθνή κοινή γνώμη, ό αντίκτυπος τών τεκτανομένων στην Ελλάδα.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ τών Οικονομικών άνεκούνει ότι ή τιμή τών αγαθών... πολιτείας υποβιβάζεται απ' την έρχόμενη εβδομάδα. Πολύ σωστά. Οι δοσολογοι κερνίζουσι μονάχα τούτρω πρώτης ποιότητας.

ΔΥΟ Έλληνες που γόρισαν στην Ελλάδα, ύστερα από 25 χρόνια ξενιτεμού στη Γαλλία, κινημένοι απ' την άγάπη τους προς την ελληνική πατρίδα, συνελήφθησαν από χωροφυλάκες σένα έξογκο κέντρο της Αθήνας, μαζί με τις γυναίκες τους, και τα παιδιά τους, άδηγήθησαν στο κρατητήριο με τις συνήθεις φιλόφρονες έκδηλώσεις τών όργάνων της τάξεως και παραπέμφθησαν στην άνάκριση επί παραβάσει τών ψηφισμάτων περί έκτάκτων μέτρων, δηλαδή ή άναπαράνομη συγκέντρωση. Ο άνακριτής διεπίστωσε περί τίνος έπρόκειτο και τούς έδωσε. Οι δύο πατριώτες έδεχθησαν, τότε, δομαίο στον Πειραιά και έπηξαν στο πρώτο βαπόρι που έφνευε για τη Γαλλία. "Αν τούς ξαναδεί, "Ελλάδα, γράψε τους...

ΚΙ ΑΛΛΗ φορά μας δόθηκε άφορμή να διαπιστώσουμε ότι στον τόπο μας δεν λειτουργεί ούτε «κωδός» άγορανομικός έλεγχος. Και τώ πράγμα αυτό έπιβεβαιώνεται κάθε στιγμή. Ίδιαίτητα, ή άγορά μας, ως προς τα είδη κηπουρικής και τα φρούτα, παρουσιάζει πάντοτε τώ πιο εκδιάντροπο θέαμα αλογοκρησίας. Από έφημερίδα της Θεάκης πληροφορούμεθα, ότι τώ καρπούζι διατίθενται απ' τούς παραγωγούς της Κεραμωτής προς τώ—80 δραχμές την όνα. Για να φθάσουν έως τώ λιμάνι της Μυτιλήνης, τώ είδος καταργαία ύφίσταται όστε να κοστολογούνται γύρω στις 500 δραχμές; Έπιχρυσώνονται και τών «πλοών»; Ίδου ή άπορία.

ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΜΑΣ

Η κομμουνιστική έφημερίδα «Μπόρμπο» τού Βελιγραδίου δημοσιεύει βιοτικότο άρθρο έξ άφορμής τών έπιθέσεων τού ελληνικού μοναρχικού τύπου ενάντια στη Γιουγκοσλαβία. Τώ άρθρο χαρακτηρίζει ως «προκλητική» την έκστρατεία αυτή και ως πραγματικό κίνδυνο κατά της ειρήνης τών Βαλκανίων.

έκατ. δολάρια. Τα τράστ της πολεμικής βιομηχανίας βγήκαν απ' τόν πόλεμο με κέρδη 31 δισεκ. δολάρια. Χαρακτηριστικό είναι ότι ή περιόχη «Τζενεράλ Μότορς» που στή 1940 είχε 75 χιλιάδες βιομηχανικές εγκαταστάσεις στή 1944 είχε 144 χιλιάδες.

Και ό Γκόφρ καταλήγει: «Από τή μια μεριά είναι ό λαός με τις θυσίες του για τή Νίκη; 336 δισεκ. δολάρια πολεμικές δαπάνες και έκατοντάδες χιλιάδες νεκροί, χαμένοι και σκατάδες απ' την άλλη μεριά ή μεγάλη βιομηχανία με τώ κέρδη της; 56 δισεκ. σέ ρόχημα και όλο και κοντά σ' αυτή τή δύναμη της κυριαρχίας πάνω στον άμερικανικό λαό και σ' όλους τούς λαούς της γής».

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟ ΕΝΤΟΣ ΟΛΙΓΟΥ ΘΑ ΠΕΙΣΘΕΙ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΟΤΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΝΕΟΣ... ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ

Ο Υπουργός της Έργασίας κ. Στράτος δέχτηκε τώ πρώτ... χαρτίσιματα τού κ. Ζουώ, πρώτου περσίου ένα κών μερόνυχτο απ' την άφιξη τού τελευταίου στο Παρίσι. Όλοι οι σίηνοι προλέγουσι τώ πολύ σύντομα θα πεισθεί ό ύποδοχόμενος τόν ύπουργό νεανίσκος, έλέω 31ης Μαρτίου, ότι «σώ» έξε στην Κλαζομενίος άσχημονείν» εις βάρος μιας παγκόσμιας όργάνωσης που αντιπροσωπεύει τώ 67 εκατομμύρια τών εργατών όλου τού κόσμου. Ο Λεών Ζουώ δέν είναι ένας τυχαίος και τυχαίω παστος άνθρωπίκος για να δέχεται φάπες από ύποκείμενα τού είδους τού κ. Στράτου, πάνω στην έκπέταση της διεθνούς του άποστολής. Είναι ένα από τώ ήγετικά στελέχη τού Σοσιαλιστικού κόμματος της Γαλλίας και επί μία όλόκληρη γενιά εκπροσωπεί τή Γαλλική Συνομοσπονδία Έργατών με τώ δέκα εκατομμύρια τών μελών της. Τώτα τελευταία, τόν έβγαλε αντιπροδρό της ή Παγκόσμια Συνδικαλιστική όργάνωση, γιατί είναι μία απ' τις πιο έξέχουσες φυσιογνωμίες τού παγκόσμιου εργατικού κινήματος.

Είπε ή πρώτη φορά, ύστερα απ' τόν πόλεμο που πραγματοποιήθηκε ή ένότητα τού παγκόσμιου συνδικαλιστικού κινήματος. Ατή την ένότητα διακήρυξε και έπιστέγασε ή Διάσκεψη που συνήλθε στη Μόσχα, τόν περασμένο μήνα. Πρώ τού πόλεμου τώ εργατικό κίνημα ήταν χωρισμένο σέ δύο διεθνείς όργανισμούς: Στή Διεθνή Συνδικαλιστική τού "Αμοστανταμ και στην Κομμουνική Συνδικαλιστική της Μόσχας.

Τώ ελληνικό εργατικό κίνημα ήταν έλσιος διασπασμένο. Άλλοι άνηκαν στη μέν, ή άλλοι στη δε. Έτσι διασπασμένο τώ βρήκεν ή δικτατορία τού Μεταξά και τώ καθυπέταξε

Η ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ "ΠΟΠΥΛΑΙΡ", ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΑΡΙΣΙ. — Η έφημερίδα «Ποπυλαίρ», έπίσημο όργανο τού Σοσιαλιστικού κόμματος της Γαλλίας, έδημοσίευσε άρθρο με τόν τίτλο «Ελλάς—Βουλγαρία—Άλβανία» που άποτελεί ύμνο θερμότητας προς την Ελλάδα και σθεναρή συνηγορία υπέρ τών έθνικών δικαίων της.

Μέ όλο τώ δίκιο της ή Ελλάδα—γράφει ή «Ποπυλαίρ»—επρόβαλεν άπαιτητική στή Συνέδριο της Ειρήνης, γιατί υπήρξεν ή χώρα που υπέφερεν άγράνταστα όσνά απ' τώ χιλιεπορισισμό. Ο κόσμος σιχνά συνηθίζει να λησμονεί, αλλά δέν επιτρέπεται να λησμονήσει κανείς ποτέ την ήρωική, τήν υπέροχη, τή νικηφόρα αντίσταση της Ελλάδας που έκανε πραγματικότητα τούς θρύλους της Ιστορίας της.

Όιδέ στιγμή δέν λιποψύχισε αυτός ό μικρός λαός αντιμετώπιζοντας δύο κολοσσούς. Κι όταν ύπέκυψε στή μοναδική για τήν Ιστορία μαρτύριά του, είδε να χάνεται τώ ένα έβδομο τού πληθυσμού, τώ ένα τέταρτο τών σπιτιών ή όλη τήν οικονομική του ζωή να έξολοθούεται.

Συνεχίζοντας ή «Ποπυλαίρ» έξετάζει τις ελληνικές διεδικήσεις και τις χαρακτηρίζει άπόλυτα δίκαιες. Τονίζει τήν άνάγκη της κατοχύρωσης της έδαφικής ασφάλειας της Χώρας με προσάρτηση της Βορείου Ήπειρου και τμημάτων της Βουλγαρικής Ρομυλίας, παρατηρώντας ότι ή Ελλάδα υπέστη τή φοβερή Ιταλική έπίθεση μέσα απ' την Άλβανία, ή δε Βουλγαρία τρεις φορές, σέ διάστημα τριάντα χρόνων, έπέδρασε στή στρατηγική άποστατεύτα ελληνικά έδάφη.

τόσο εύκολα με τούς Δημητράτους και τούς άλλους εργατοπροδότες. Άπ' τήν άπελευθέρωση όμως κι έδώ τώ συνδικαλιστικό κίνημα της Ελλάδας, παρ' όλες τις διασπαστικές άποπειρές τών Κατρηδημητρώδων και τών Μακρηδών, ξαναβρήκε τήν ένότητα του και πήρε τή θέση του μέσα στην παγκόσμια όργάνωση, σύμφωνα με τήν άπόφαση της Διάσκεψης της Μόσχας, στην όποία και αντιπροσωπεύτηκε για πρώτη φορά. Και ή άποστολή τού Ζουώ που ήρθε στην Ελλάδα να έγκαινιάσει τις εργασίες τού Έθνικού Έργατικού Συμβουλίου άπέβλεπε, άκριβώς, στή σκοπώ να προσδώσει διεθνές κύρος στή λειτουργία τών ελληνικών συνδικατίων.

Ατή τήν ώρα, όμως, διάλεξε ό κ. Στράτος—ό Θεός ή ό διάβολος τόν έσπρωξε;— να έπιλοήσει τή λυσσαλέα του έπίθεση ενάντια στην εργατική τάξη, έσοκπίζοντας, σ' όλη τήν άποκρουστικότητα τους, τις φασιστικές προθέσεις τού κράτους της 31ης Μαρτίου, που έπιδιώκει τή διάσπαση και τήν άποσύνθεση τού συνδικαλιστικού μας κινήματος, χτυπώντας τώ κατακέφαλα.

Ο Λεών Ζουώ δέν είχε τόν τρόπο να υπερασπίσει άποτελεσματικά «επί τούπου» τώ όθημα της φασιστικής μανίας, γιατί κι ό ίδιος έγινε στόχος της. Κι άναγκάστηκε να φύγει πέονοντας μαζί του τις βραβίες τού μοναρχοφασιστικού τύπου και τώ γάντι τού πέταξε στή μούτρα ό «λαοπροβλήτης» νεοελληνικός φασισμός. Οι δηλώσεις που έκανε στή Παρία είναι ένδεικτικές ως προς τώ τι μέλλει να άκολουθήσει. Άς έχου με τήν ύπομνηση και τώ ίδιου με τώ βαρβαίνει στην πλάστιγγα ό όγκος 67 εκατομμυρίων όργανομένων εργατών από τή μια, και... ό κ. Στράτος απ' τήν άλλη!

Άποκρούει κατηγορηματικά τώ βουλγαρικό έπιχείρημα, ότι ή σημερινή Βουλγαρία είναι άνεύθυνη για τις πράξεις τού προηγούμενου φασιστικού καθεστώτος και προσθέτει: «Και ή Γαλλία είναι σήμερα διαφορετική απ' τήν Ιταλία τού Μουσολίνι, εν τούτοις πληρώνει τις πράξεις τού φασισμού. Ο μεγάλος Ρενάν είπε: «Κάθε έθνος είναι άλληλέγγυο και άλληλοπέπθυνο».

Στή τέλος παρατηρεί ότι ή «Βουλγαρία ά» και ήταν δοσφόρος τού άξονα, πήρε τή Δοσφρονισά και βγίνει απ' τόν πόλεμο κερδοσμένη, ενώ ή Ελλάδα είναι συντριμμένη».

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Ο ύπουργός της Δικαιοσύνης έκανε τις έρες πολύ ένδιαφέρουσες δηλώσεις για τόν τρόπο που θα διεξαχθεί τώ δημοψήφισμα. Πρώτο: Τά ψηφοδέλτια που θα γράφουν επάνω τή λέξη «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» δέν θα ύπάρχουν μέσα στή έκλογική τμηματα; αυτά θα τώ διαθέτουν τώ ένδιαφερόμενα κόμματα προς τούς όπαθούς τών. Δεύτερο: Στις περιοχές όπου δέν θα έχει άποκατασταθεί, όκμα, ή τάξη (ήπιασθ), τώ ολοκληρωτικό έπαόστρεμα τών... δημοκρατικών τώ δημοψήφισμα θα άνοσβηθεί «δ' ευθετώτερον χρόνον».

Μιά είδηση απ' τώ Λονδίνο άναφέρει ότι οι Άγγλοι άξιωματικοί στη Γερμανία διάγουν τόσο «έκλυτονο βίον» ώστε να έσοκπυθούν στή πόδι οι άγγλίδες άζυγοί τών και να ζητούν απ' τήν κυβέρνηση να πάρει μέτρα για τή έπανοφορά τών «εις τήν εύθειαν όδών». Σχετική έπερώτηση κατετέθη και στή Βουλή τών Κοινοτήτων από βουλευτήνα.

ΟΙ Κ. Κ. ΛΑΖΑΝΑΣ ΚΑΙ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΝΕ ΤΑ ΒΙΑΙΑ ΜΕΤΡΑ

Η «Ελευθέρα Ελλάδα», στή φύλλο της της 1ης Αυγούστου δημοσιεύει τ' άκόλουθα: «Έπιτροπή Λεσβίων από τούς Σ. Κρητικά, Τάκη Κόντο, Β. Χαρολάμπη, Ι. Καρατζά, Ε. Κουτσουμιάτη, Γ. Λουτράρη, εκπροσωπούσα τώ Παλλεσβιακό Έργατικό Κέντρο, τούς έπαγγελματίες, βιοτέχνες και τώ δημοκρατικό λαό της Λέσβου, έπεσκέφη τούς άεροδίδους ύπουργούς καθώ; και τούς άρχηγούς τών κομματίων και τούς τοπικούς κοινοβουλευτικούς άρχηγούς για να διαμαρτυρηθεί για τώ νέο κώμα τρομοκρατίας στή Λέσβο.

Πρώ έβδομάδος συνελήφθησαν όμαδικά περί τούς δικασίους πολίτες, από τούς όποιους προορίζονται για έκτόπιση πηνήτα δύο. Οι άεροδίδοι ύπουργοί ύποσχέθησαν ότι θα μελετήσουν τήν ύπόθεση. Οι κ. κ. Λαζάνας και Παπανδρέου συμφώνησαν για τώ άδικαίο λόγο τώ άδικο τώ μέτρον και ύποσχέθηκαν πώς θα κάνουν τώ κάθε τι, για να σταματήσει ή άνωμαλία στή Μυτιλήνη, όπου δέν συντρέχει κανείς λόγος να δημιουργηθεί. Πρόκει να σημειωθεί ότι όλος ό λαός της Λέσβου άνεξάρτητα από πολιτικές παρατάξεις και από τώ δημοτικό συμβούλιο και ό δήμαρχος Μυτιλήνης, νεοδιορισθέντες, έξεδήλωσαν τήν άγανάκτησή τους για τώ μέτρο και τήν συμπαθείά τους στους συλληφθέντες που είχαν κηρύξει επί έξη ήμέρες άπεργία πείνας».

Η ΑΓΓΛΙΑ ΔΕ ΘΑ ΠΑΡΕΜΒΕΙ

ΑΘΗΝΑΙ 11. Έκπρόσωπος τών Βρετανικών ύπουργών τών Έξωτερικών έδήλωσε ότι ή Άγγλική κυβέρνηση δέν θα άναμχθεί στή διένεξη Έλληνικής κυβερνήσεως και Έργατικής Συνομοσπονδίας. Ο ίδιος διεψευσε τήν πληροφορία ότι άγγλικά στρατεύματα πέρχουν μέρος στήν Έλλάδα στις επηχερήσεις εναντίον τών συμμοριών.

ΘΕΑΜΑΤΑ

«ΝΙΚΗ» Σήμερον 2 έργα. 1) Τώ κοινωνικό άριστοέργημα ή Συνογή της Μάνας ή Είμα ένας έίνος. 2) Τώ δραματικό άριστοέργημα ή Γυναίκα ενός μεγάλου άνδρος ή Άρχων τού χουσού. Ο Πολυούδης μιας γυναίκας που έθυσίασε τόν έαυτό της για τόν άνδρα που αγαπούσε. Προσχωές. Μελοδία έρωτος. Ένα Ισπανικό ρομάντζο. Ταυρομαχίες—τραγουδι—βιολί.

ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΜΙΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ Άπ' τώ χρόνια της σκλαβιάς και της Έθνικής Αντίστασης. Τώ νέο αυτό βιβλίο τού Δ. ΨΑΘΑ που συνήρπασε τώ Αθήνα, θα τώ βρήτε στή βιβλιοπωλείο της «ΝΕΑΣ ΖΩΗΣ».

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΖΩΗΣ»

ΡΛΕΚΑΣ ΤΥΡΑΔΕΛΛΗ ΜΗΑΣ ΦΑΝΑΡΙ ΒΙΒΛΙΑ: Σχολικά-Λογοτεχνικά-Επιστημονικά. ΧΑΡΤΙΚΑ: Χ ότια κάθε είδους καταργαμένα, άκατέργαστα. ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ: Είδη Γραφομηχανής, στυλό, μολύβια πέννες κ.τ.λ. Έπισκευήτε μας για τώ συμφέρον σας.

ΕΡΜΗΣ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ Έμπειρος φέρει προσχωάς για τήν Αθήνα. Δέχεται παραγγελίες και έμπερώματα. Γραφείο «Ερμής» Πιττακού 12. (Μέας Φανάρ) ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Δ. ΚΑΛΔΗΣ

ΤΟ ΑΛΒΑΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΣΤΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΣΦΟΔΡΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΟΥΚΡΑΝΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟ 10. — Η Γιουγκοσλαβική πρόταση για τή συμμετοχή της Άλβανίας στή Διάσκεψη της Ειρήνης προκαλεί νέες ζοηρότατες συζητήσεις. Τή Γιουγκοσλαβική πρόταση, που τήν ύπεστήριξε και ή αντιπροσωπεία της Ουκρανίας, άντέκρουσε ό Τσαλδάρης, ύποστηρίζοντας ότι ή Άλβανία έλαβε ένεργό μέρος στόν πόλεμο ενάντια στην Ελλάδα.

Κατόπιν μίλησε ό Πολωνός αντιπρόσωπος Ριζόφσκυ που κ' αυτός ύποστήριξε τή Γιουγκοσλαβική πρόταση. Τόν Πολωνό άντέκρουσε ό Βρετανός αντιπρόσωπος κ. Αλεξάντερ, τονίζοντας ότι αν ή Άλβανία πρέπει να θεωρηθεί ως κράτος που πολέμησε κατά τού άξονα, πολύ περισσότερο δικαιούται ένα τέτοιο πρόμα ή Άδοστρία που άναμφισβήτητα άντέταξε σοβαρές δυνάμεις άντιστάσεως ενάντια στούς Γερμανούς.

Κατόπιν μίλησε ό Τσέχος αντιπρόσωπος προτεινόμενος σάν συμβιβαστική λύση να κληθεί ή Άλβανία να έκθέσει άπλώς τις άπόψεις της πάνω στή συνθήκη ειρήνης με τήν Ιταλία, χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Μετά τόν Τσέχο ξαναμίλησε ό Γιουγκοσλαβός αντιπρόσωπος και άπεκάλυψε, προς μεγάλη έκπληξη τών συνέδρων, ότι ό Τσαλδάρης τού έπαρότεινε... διάνομή τού αλβανικού έδάφους μεταξύ Γιουγκοσλαβίας και Ελλάδας, πράγμα που άπέκρουσε ή Γιουγκοσλαβία.

Εντύπωση έκανε ή σφοδρότητα τού ύφους που μεταχειρίστηκε ό Ουκρανός αντιπρόσωπος κ. Μανουήλσκυ για να ύποστηρίξει τή Γιουγκοσλαβική πρόταση. Ο Μανουήλσκυ έξετραπή σέ σκληρή έπίθεση κατά της Ελλάδας.

Στήν άρχή είπε ότι ό Άγγλος ύπουργός τών Έξωτερικών κ. Ήντεν έχαρητήρισε στή 1942 τήν Άλβανία ως στή πρώτη όθημα της φασιστικής έπίθεσης. Τήν ίδια δήλωση έκανε άργότερα και ό Άμερικανός συνάδελφός του «άποδίδω, είπεν ό Μανουήλσκυ, πολύ μεγαλύτερη σημασία στις δηλώσεις αυτές παρ' ότους ισχυρισμούς τού κ. Τσαλδάρη περί συμμετοχής της Άλβανίας στήν κατά της Ελλάδος έπίθεση. "Αν ή αλβανική ψευτοκυβέρνηση, που έγκατέστησαν οι Ιταλοί, έστειλε Άλβανούς να πολεμήσουν κατά τών Έλλήνων, τώ ίδιο έκανε και ή κυβέρνηση που έγκατέστησαν οι Γερμανοί στήν Ελλάδα, που κ' αυτή όπλισεν Έλληνες για να πολεμήσουν κατά τών συμμάχων. Με έξαιρετική δομνότητα μίλησε κ' ό Ρώσος αντιπρόσωπος Βισίνσκυ. Άναφερόμενος στόν Ισχυρισμό τού Τσαλδάρη ότι ό αλβανικός λαός είναι ύπεύθυνος για τις πράξεις τών κυβερνήσεών του, είπε: — Υπάσχουν κυβερνήσεις που τώ λόγια τών και οι πράξεις δέν έμφηνούν τώ αισθήματα τών λαών τών. Και σεις, κ. Τσαλδάρη, είπατε σέ θέση καλ λίτρω από κάθε άλλον να τώ έξερετε αυτό!

Η συζήτηση για τώ Αλβανικό θα συνεχισθεί και τή Δευτέρα.

ΣΗΜΕΡΑ ΘΑ ΕΠΙΔΟΘΕΙ Η ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΕΡΣΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟ, 11. — Σήμερα θα έπιδοθεί στήν Τέχερανή ή άπάντηση της Βρετανικής Κυβερνήσεως στήν Περσική διαμαρτυρία για τήν άφιξη τών βρετανικών στρατευμάτων στή Βασόδα. Η άπάντηση λέγει ότι, σέ περίπτωση που θα συνεχισθούν οι ταραχές στή Νότιο Περσία, τώ βρετανικά στρατεύματα θα εισέλθουν στή Περσία έδαφος χωρίς καμιά προειδοποίηση. Για τήν ώρα τώ στρατεύματα αυτά βρίσκονται επί Ίρακικού έδάφους και δέν πρόκειται να τομακρυνθούν.

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΘΛΙΒΕΡΗ ΠΡΑΞΗ

ΛΟΝΔΙΝΟ, 10. — Οι «Τάιμς» σχολιάζοντας τή διαμάχη που προέκυψε άνάμεσα στήν Έλληνική Κυβέρνηση και στήν Παγκόσμια Συνδικαλιστική Όμοσπονδία, τή χαρακτηρίζει ως «απερίοκτητη και έξαιρετικά θλιβερή, που άσφαλώς θα έχει συνέπειες και έκτός τών Έλληνικών ούρών». Και προσθέτουν ότι ή κυβερνητική έπίθεση κατά της Έλληνικής Έργατικής Συνομοσπονδίας που είναι άναγνωρισμένο τμήμα της Διεθνούς, ήταν συνέπεια της γενικής άπεργίας που έκήρυξε ή Συνομοσπονδία σέ ένδειξη διαμαρτυρίας για τώ έκτακτα μέτρα άσφαλείας που πήρε ή Κυβέρνηση και που θύγουν άμεσα τήν εργατική τάξη.

Η ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΗΤΤΗΜΕΝΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟ 11.— Ο στρατάρχης Μπράουινγκς, κατά τήν άπολογία του στή δικαστήρια της Νυρεμβέργης, άναφέρθηκε στή γερμανική έπίθεση κατά της Ελλάδος και είπε ότι τήν έπίθεση διάταξεν ό Χίτλερ γιατί ό Ιταλικός στρατός στή Άλβανία είχε περιέλθει σέ τραγική κατάσταση.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΛΟΝΔΙΝΟ 11. Χθές τώ άπόγευμα στή Διάσκεψη της Ειρήνης ό πρωθυπουργός της Ιταλίας Ντέ Γκασπερι έξεθέσε τις Ιταλικές άποψεις. Ο λόγος του ήτο ήμερος και άξιοπρεπής. Ο Ντέ Γκασπερι χαρακτηρίσε τώ σχέδιο της συνθήκης ως διαπνεόμενο από πνευμα σκληρής τιμωρίας προς τήν Ιταλία. Η άπόσπαση της Τεργέστης απ' τήν Ιταλία, είπεν ό Γκασπερι, είναι βασθότατο τραυμα για τήν Ιταλική καρδιά.

ΑΘΗΝΑ 11. Ο κ. Τσαλδάρης διεψευσε χθές έντονότατα τόν Ισχυρισμό τού Γιουγκοσλαβού αντιπροσώπου στή Διάσκεψη της Ειρήνης περί δήθεν προτάσεων που τού έκανε για διαμελισμό της Άλβανίας.